

Mislila sam pisati, jedan onako ležeran tekst. Pravi ljetni, za opuštanje i zabavu. Na primjer o bjelovarskim ljubavnim vezama. A onda sam čula da istraživanja pokazuju da najviše veza i brakova puca ljeti. Je li to zbog toga što su partneri više zajedno, pa si počnu ići na živce ili ljeti više varaju jedni druge, ne znam pouzdano.

No, odustala sam od tog teksta, jer živim u Bjelovaru.

A u Bjelovaru sve počne pucati ili curiti nakon nekog vremena. Kao npr. krov budućeg kina ili svi ti brakovi. Tako da to nije nešto posebno zanimljiva tema. A i ja sam ozbiljna kolumnistica, koja je još pored toga, jedna od rijetkih duša, koje vjeruju u ljubav i vjernost, pa ne mogu pisati o tome. Bar iz prve ruke.

Ali, možda o tome, u nekom sljedećem tekstu. Dakle, svi vi koji želite neke sočne teme, možda jednom i dođete na red.

U Bjelovaru postoje rijetki brakovi, koji ne pucaju tako lako. Osim onih par koji još opstaju iz ljubavi, vjernosti, poštovanja i razumijevanja, to su uglavnom oni politički. To je recimo, brak vladajućih s oporbom.

Oni se već dugo, vjerojatno iz vlastitih interesa, jako vole. I vjerni su si.

Ljube se i grle u javnosti. I tepaju i podržavaju.

Ali tu se ne radi o ljubavi, već o nekim potpuno drugim stvarima. O osobnom interesu, moći i novcu. Ipak, novac pokreće ovaj svijet.

ZDRAVA KRITIKA UMJESTO NEZDRAVE ŠUTNJE

U gradu, gdje će vas vjerojatno zamrziti, ako niste tipični bjelovarski poslušnik i ulizica, u gradu koji ne trpi individualca s vlastitim razmišljanjem i hrabrošću, koji ne voli one rijetke, koji se usuđuju biti protiv, nestala je zdrava i poželjna kritika.

I tako smo ubili demokraciju. Jer što je drugo demokracija nego prihvaćanje različitosti, uvažavanje drugih, kao i poštivanje volje naroda.

Kako i sama definicija demokracije kaže, njena ideja i riječ, potječu od grčkog pojma demokratia (demos- narod, kratein-vladati), što bi značilo poredak, u kojem je na snazi vladavina naroda.

Često puta mi se čini, da smo zapeli u nekoj diktaturi, gdje vlada strahovlada, a caruje poslušna tišina.

Mnogi mi kažu kako previše pričam. Kako sam oštra i ne mislim na sebe.

Istina, možda previše pričam i možda nikada zbog svog dugog jezika, neću ovdje dobiti neki super plaćeni posao, ali ne mogu i ne želim stati.

Kažu mi da ne mislim na sebe. Ali mislim na sebe i na sve vas, koji nemate tu priliku, izreći neke stvari javno.

Imam veliku sreću što me nitko ne cenzurira. Osim što ponekad, cenzuriram samu sebe.

Hvala dragom uredniku, što mi nikada nije cenzurirao, niti jednu rečenicu. Čak ni slovo. I što mi je dao potpunu slobodu izričaja.

Živimo u gradu, koji više gotovo da nema oporbu. Postoje vladajući i vladajući iz sjene.

Svaka čast pokušajima HSLS-ovih vijećnika, njihovoj hrabrosti, otvorenosti i odlučnosti (veliki pozdrav ekipa), ali oni su nažalost, zrno pijeska u pustinji.

Svaka čast Dariju Hrebaku, koji je već više puta pokazao, kako ima svoje mišljenje, čvrst stav i hrabrost, da istupi javno. Zbog nas i nekog višeg cilja. To bi u nekom idealnom svijetu, trebao biti smisao i cilj političkog djelovanja.

GDJE JE NESTALA BJELOVARSKA OPORBA?

Gdje je zapravo nestala oporba?

Gdje su sve ostale oporbene stranke, one koje su mnogo brojnije od jednog HSLS-a?

Gdje ste junaci?

Nemojte krivo shvatiti, nisam član niti jedne stranke, niti to želim postati. Ali poštujem iskrenost, hrabrost i želju za pozitivnom promjenom. Poštujem zdravu i konstruktivnu kritiku, demokratičnost i spremnost na pobunu, ako je ona, u općem interesu. To bi trebao biti smisao konstruktivne oporbe.

Naravno, oporba ne postoji, zato što većini tako najbolje odgovara.

Jer, realno gledano, to je jedna proračunata i općepoznata računica.

Kupovanje glasova u zamjenu za poneko radno mjesto rodbini, kumu ili prijatelju.

Kupovanje glasova u zamjenu za poneko mjesto u upravnom odboru u nekoj firmi, gdje će onda doći netko, tko će istu upropastiti.

Kupovanje simpatija u zamjenu za položaj, vlast i moć. I tako unedogled.

Pravi dilerski odnos, gdje se kupuje i prodaje. Tko je diler, a tko ovisnik, potpuno je nebitno. Većinom su u simbiotičnom odnosu međusobne ovisnosti.

Dokle god ćemo živjeti u takvom dilerskom odnosu, gdje se samo prodaje i kupuje, neće nam biti dobro. I sada, neka mi još netko, priča o transparentnosti.

I ja jako dobro znam, da vam sada nisam otkrila toplu vodu i da nisam baš ništa revolucionarno zaključila, što već i vi sami niste, ali naš je najveći problem, što konstantno šutimo.

Šutimo na natječaje u gradskoj upravi, koji su toliko očito namješteni, da je već smiješno.

Šutimo što nam troše milijune za megalomanske projekte, koji se vrlo brzo, pokažu neisplativima i pogrešnima.

Šutimo na korupciju, poslove preko veza i trošenje gradskoga novca, na gluposti.

Uporno se bojimo, mada baš ništa više ne možemo izgubiti.

Jer smo dotakli samo dno.

RAZVOD BJELOVARSKOG INTERESNOG BRAKA

Ja već dugo čekam, da se taj interesni i licemjerni brak razvede. I da se stvori jedna zdrava, progresivna i konstruktivna oporba. Da se oni koji imaju tu moć, pobune oštrije, protiv svega onoga, što svakodnevno doživljavamo.

Hoće li netko napokon zatražiti, da oni koji su odgovorni, snose posljedice za konstantno varanje ljudi po pitanju kina i hoće li netko tražiti da se istraži, što je to uistinu, krenulo po zlu?

Hoće li netko zatražiti odgovornost onih, koji uporno troše enormne količine gradskoga novca za razne kramove i slična gradska događanja?

Ili da objasne kako se raspisuju razni natječaji za poslove i kako se primaju radnici u mnoge gradske institucije, gdje su jedino dobra »špaga« ili politička veza, kriterij.

Bez jake, čvrste i beskompromisne oporbe, koja ima muda zahtijevati, to se neće dugo dogoditi.

Bez nje, kao čvrstog stupa demokracije, još ćemo dugo biti grad korupcije, pogrešnih investicija, nezaposlenosti i siromaštva. Grad propasti.

Bez hrabrosti, odlučnosti i razvoda bjelovarskog interesnog braka vladajućih i oporbe(priznajem gore navedene časne iznimke), još dugo ćemo biti grad, koji naočigled truli.

BJELOVARSKI BRAK IZ INTERESA

Autor Maja Geček-Jelić

Četvrtak, 17 Srpanj 2014 06:53 - Ažurirano Četvrtak, 17 Srpanj 2014 07:02

A kada jednom dođe do revolucije, jer ćemo sustići dno i potonuti nekoliko metara ispod zemlje, vjerojatno će biti prekasno.

Za revolucije nije potrebna krv. Potrebni su hrabrost, iskrenost, čvrstoća i nepristajanje na kompromise. Ako još postoje takvi u ovome gradu.

Tek kada bjelovarska lokalna politika, postane ono, što bi zapravo i trebala biti, a to je rad za narod i opće dobro, tada možda počnemo rasti i razvijati se.

Kada pronađu gospođu demokraciju i okrenu se nama i našim interesima, tada ćemo možda postati grad napretka.

Tek kada u tom braku, počnu ljubovati s nama »običnim« ljudima, tada ću se ponovno, zaljubiti u svoj rodni grad.

I živjeti ćemo u njemu dugo i sretno...